

adopteres af dennes ægtefælle eller af en enlig person i barnets slægt«.

I bemærkningerne til ændringen af nr. 3 til den nugældende formulering (lov nr. 350 af 4. juni 1986), hvor ordene »i barnets slægt« udgik, anføres det, jf. FT 1985-86, tillæg A, sp. 5994, at »der kan ydes særligt børnetilskud i alle de tilfælde, hvor en efterlevende ægtefælle eller en enlig person adopterer et forældreløst barn, uden at der herved kræves et slægtsforhold«.

Socialministeren fremsatte den 7. oktober 1999 et lovforslag nr. L5 vedrørende ændring af børnetilskudsloven m.v. I forbindelse med behandlingen af lovforslaget blev spørgsmålet om særligt børnetilskud til enlige

346

adoptanter rejst, herunder i form af spørgsmål fra Folketingets Socialudvalg til socialministeren. Udgangspunktet for debatten var, at børnetilskudsloven tilsyneladende ikke indeholdt hjemmel til at yde særligt børnetilskud til enlige, der havde valgt at adoptere et barn. Lovforslaget indebar ikke en ændring af dette forhold.

Et mindretal foreslog ved 2.-behandlingen af lovforslaget, at det udtrykkeligt i § 4, stk. 3, skulle anføres, at det særlige børnetilskud skulle ydes, når barnet var adopteret efter reglerne om eneoption, jf. ændringsforslag nr. 2, FT 1999-2000, tillæg B, side 11. Ændringsforslaget blev imidlertid forkastet, jf. FT 1999-2000, forhandlingerne, side 2228.

Af socialministerens talepapir til brug for et samråd i Socialudvalget den 10. december 1999 vedrørende spørgsmålet fremgår blandt andet følgende:

»Retten til det særlige børnetilskud bortfalder, hvis den manglende forælder erstattes ved, at faderskabet fastslås, eller ved adoption. For ikke at lægge hindringer i vejen for, at en slægtning eller anden nærtstående adopterer barnet i forbindelse med forældremyndighedsindehaverens død, er der dog indført en særlig bestemmelse, der sikrer, at det særlige børnetilskud bevares i denne situation (BI- § 4, stk. 3, nr. 3).«

Lovforslag nr. L5 1999 blev vedtaget efter forslagens 3. behandling i Folketinget den 14. december 1999 (lov nr. 966 af 20. december 1999).

Den 1. december 2000 fremsatte SF forslag, B 63, til folketingsbeslutning om særligt børnetilskud til børn, der er adopteret af en enlig. I for-

bindelse med 1.-behandlingen af forslaget anførte socialministeren, at forslaget bryder med princippet om, at særligt børnetilskud til enlige forsørgere kun udbetales, når den enlige forsøger har været udsat for en social begivenhed, som den enlige forælder er uden indflydelse på, jf. FT 2000-01, forhandlingerne, side 3021. Beslutningsforslaget blev aldrig færdigbehandlet og bortfaldt. Forslaget er efter det oplyste ikke siden genfremsat.

Uanset at formuleringen af nr. 3 kan efterlade en vis tvivl om den rette fortolkning, finder landsretten på baggrund af bestemmelsens formulering, hvor man har bibeholdt ordet »ægtefælle«, og på baggrund af bemærkningerne til den ændrede formulering i 1986, ikke grundlag for at antage, at det har været tilsigtet, at bestemmelsen skulle omfatte enlige adoptanter, der - som i denne sag - har adopteret et barn, uden at der, mens forældremyndighedsindehaveren levede, har været en vis form for tilknytning mellem barnet og adoptanten. Lovændringen må således antages primært at være udtryk for en ajourføring af de gældende regler med henblik på at sikre det forhøjede børnetilskud også i situationer, hvor adoptanten ikke har været gift med forældremyndighedsindehaveren, men har samlevet med denne uden for ægteskab. Dette resultat understøttes af, at det i forbindelse med forslagene til en ændret retsstilling i 1999 og 2000 synes forudsat, at børn adopteret af eneadoptanter som udgangspunkt ikke har krav på særligt børnetilskud. Herefter findes bestemmelsen i nr. 3 ikke at kunne anvendes.

For fuldstændighedens skyld tilføjes, at det i øvrigt ikke er dokumenteret, at A's mor var død på adoptionstidspunktet, hvorfor bestemmelsen i nr. 3 i alle tilfælde ikke vil kunne finde anvendelse i den foreliggende situation.

Adoptionslovens § 16 ses ikke at være relevant for fortolkningen af de anførte bestemmelser i børnetilskudsloven.

Landsretten finder ikke grundlag for at fastslå, at Det Sociale Nævns afgørelse og fortolkning af børnetilskudsloven er i strid med de anførte internationale konventioner, og landsretten frifinder derfor Det Sociale Nævn i Statsamtet Vestsjælland.

A v/værgen B's retshjælpsforsikring, subsidiært statskassen, skal inden 14 dage til Det Socia-